

15 Ιουνίου 2023

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός, Για την Αγία Τριάδα

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού
Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως

Απόδοση στην νέα ελληνική, Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν
Μητροπολίτης Δράμας)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=374773>

Γι' αυτό πιστεύουμε σ' ένα Θεό, τον πρωταρχικό αίτιο, τον αδημιούργητο, αγέννητο, άφθαρτο και αθάνατο, αιώνιο, άπειρο, απερίγραπτο, απεριόριστο, παντοδύναμο, απλό, ασύνθετο, ασώματο, αμετάβλητο, απαθή, άτρεπτο, αναλλοίωτο, άόρατο· σ' Αυτόν που είναι πηγή αγαθότητας και δικαιοσύνης, νοερό φως και απρόσιτο, δύναμη που ξεπερνά κάθε μέτρο και μετριέται μόνο με το δικό της θέλημα -διότι κατορθώνει όλα όσα θέλει· σ' Αυτόν που δημιουργεί όλα τα κτίσματα, ορατά και άόρατα, που όλα τα συνέχει, τα συντηρεί και τα προνοεί· εξουσιάζει, κυβερνά και βασιλεύει πάνω σ' όλα, με βασιλεία ατέλεστη και αθάνατη, στην οποία τίποτε δεν αντιστέκεται· όλα τα γεμίζει και από τίποτε δεν περιέχεται, και μάλλον η ίδια περικλείει τα σύμπαντα, τα συγκρατεί και είναι ανώτερη απ' αυτά.

(Πιστεύουμε σε μία δύναμη) που με άσπιλο τρόπο ζωογονεί όλα τα όντα και είναι πάνω απ' αυτά· ξεχωρίζει από κάθε ον, επειδή είναι υπερούσια ουσία, ανώτερη από τα κτίσματα, υπέρθεη, υπεράγαθη, υπερπλήρης· που ορίζει όλες τις αρχές και εξουσίες και βρίσκεται πάνω από κάθε αρχή και εξουσία, πάνω από κάθε ουσία, ζωή, λόγο και νόημα· είναι η ίδια το φως, η ίδια η αγαθοσύνη, η ίδια η ζωή, η ίδια η ουσία, διότι δεν έχει την ύπαρξη από άλλον ή από κάποιο υπάρχον ον, αλλά η ίδια είναι η αιτία της υπάρξεως, η ζωή των ζώντων, ο λόγος όσων έχουν λογική, η αιτία κάθε καλού για όλα. Τα γνωρίζει όλα προτού δημιουργηθούν.

Είναι μία ουσία, μία θεότητα, μία δύναμη, μία θέληση, μία ενέργεια, μία αρχή, μία εξουσία, μία κυριότητα, μία βασιλεία, την οποία γνωρίζουμε σε τρεις τέλειες υποστάσεις και την προσκυνάμε με μία συγχρόνως προσκύνηση· κάθε λογική ύπαρξη της δημιουργίας πιστεύει και λατρεύει (τις τρεις υποστάσεις) που είναι ενωμένες ασύγχυτα και διακρίνονται αχώριστα.

Αυτό είναι το παράδοξο (για τη λογική). (Πιστεύουμε) στον Πατέρα, τον Υιό και το

Άγιο Πνεύμα, που στο όνομά τους έχουμε βαπτισθεί. Διότι ο Κύριος στους αποστόλους αυτή την εντολή έδωσε, όταν βαπτίζουν. Είπε, «να βαπτίζουν αυτούς στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος».

(Πιστεύουμε) σ' ένα Πατέρα, τη δημιουργική αρχή και αιτία όλων, ο οποίος δεν γεννήθηκε από κάποιον, αλλά είναι ο μόνος χωρίς αρχική αιτία και αγέννητος· που είναι δημιουργός όλων, αλλά κατά φύσιν Πατέρας μόνον του μονογενή Υιού του, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, ο οποίος και εκπορεύει το Πανάγιο Πνεύμα.

Πιστεύουμε και σ' ένα Υιό, μονογενή υιό του Θεού (Πατέρα), τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, που γεννήθηκε από τον Πατέρα πριν απ' όλους τους αιώνες, φως (ο Υιός) από το φως (του Πατέρα), αληθινός Θεός από αληθινό Θεό, που γεννήθηκε και δεν δημιουργήθηκε, ομοούσιος με τον Πατέρα, και ο οποίος δημιούργησε τα πάντα.

Λέγοντας «προ πάντων των αιώνων» δείχνουμε ότι η γέννησή του είναι άχρονη και άναρχη. Διότι ο Υιός του Θεού δεν προήλθε από την ανυπαρξία στην ύπαρξη, καθώς είναι η ακτινοβολία της θείας δόξης, ο τύπος της υποστάσεως του Πατέρα, η ζωντανή σοφία και δύναμη, ο ενυπόστατος λόγος, η τέλεια και ζωντανή εικόνα της ουσίας του άορατου Θεού· ήταν πάντοτε με τον Πατέρα στους κόλπους του και γεννήθηκε απ' Αυτόν προαιωνίως και χωρίς αρχή.

Δεν υπήρχε χρόνος που ο Πατέρας ήταν χωρίς τον Υιό, αλλά ο Πατέρας και ο Υιός, που γεννήθηκε απ' Αυτόν, υπήρχαν συγχρόνως· διότι χωρίς Υιό, δεν καλείται Πατέρας. Εάν δεν είχε Υιό, δεν θα ήταν Πατέρας· κι αν απόκτησε κατόπιν Υιό, έγινε Πατέρας μετά τη γέννηση, χωρίς να είναι πριν απ' αυτήν· και μεταβλήθηκε από το να μην είναι Πατέρας στην κατάσταση να γίνει Πατέρας, το οποίο είναι χειρότερο από κάθε βλασφημία. Διότι είναι αδύνατο να πούμε για τον Πατέρα ότι δεν έχει τη φυσική γονιμότητα· και η γονιμότητα έχει την ιδιότητα να γεννά όμοιο απόγονο από την ίδια φύση.

Για τη γέννηση του Υιού είναι ασέβεια να λέμε ότι μεσολάβησε χρονικό διάστημα και ότι ο Υιός γεννήθηκε χρονικά μετά τον Πατέρα. Διότι ισχυριζόμαστε ότι η γέννηση του Υιού είναι από την ουσία του Πατέρα. Και αν δεν δεχθούμε ότι ο Υιός από την αρχή συνυπήρχε με τον Πατέρα, από τον οποίο και γεννήθηκε, θεσμοθετούμε μεταβολή στην υπόσταση του Πατέρα· ότι, δηλαδή, δεν ήταν στην αρχή Πατέρας αλλά έγινε κατόπιν.

Συνεχίζεται

Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, «Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως»,

απόδοση στην νέα ελληνική, Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης. Από:
http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/iwannhs_damaskhnos_ekdosis_akribhs.htm

PERMANENTLY_REMOVED